

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Benedetti Pietro e Angelo Ss i in./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Sprawa C-377/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Sektor mleka i przetworów mlecznych – Kwoty – Dodatkowa opłata wyrównawcza – Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 – Dostawy przekraczające dostępną ilość referencyjną producenta – Pobór wkładu do dodatkowej opłaty wyrównawczej przez skupującego – Zwrot nadpłaconej opłaty wyrównawczej – Rozporządzenie (WE) nr 595/2004 – Artykuł 16 – Kryteria redystrybucji nadwyżek opłat wyrównawczych]

(2022/C 109/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Benedetti Pietro e Angelo Ss, Capparotto Giampaolo e Lorenzino Ss, Gonzo Dino Ss, Mantovani Giuseppe e Giorgio Ss, Azienda agricola Padovani Luigi, Azienda agricola La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. Ss, Azienda agricola Mastrotto Giuseppe, Soc. agr. semplice F.lli Isolan

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które skutkuje tym, że zwrot nadpłaty dodatkowej opłaty wyrównawczej powinien przysługiwać priorytetowo producentom, w odniesieniu do których skupujący spełnili ciężący na nich obowiązek miesięcznej wpłaty tej opłaty wyrównawczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně – Republika Czeska) – Tesco Stores ČR a. s./Ministerstvo zemědělství

(Sprawa C-881/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Zbliżanie ustawodawstw – Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 – Część E pkt 2 lit. a) załącznika VII – Przekazywanie konsumentom informacji na temat żywności – Etykietowanie i prezentacja środków spożywczych – Dyrektywa 2000/36/WE – Część A pkt 2 lit. c) załącznika I – Wyroby kakaowe i czekoladowe – Wykaz składników środka spożywczego przeznaczony dla konsumentów w państwie członkowskim]

(2022/C 109/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tesco Stores ČR a.s.

Strona przeciwna: Ministerstvo zemědělství

Sentencja

Część E pkt 2 lit. a) załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 należy interpretować w ten sposób, że podmiot gospodarczy, w ramach etykietowania produktów sprzedawanych na terytorium państwa członkowskiego, jest zwolniony z obowiązku wyszczególnienia wszystkich składników stanowiących składnik złożony w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. h) tego rozporządzenia tylko wtedy, gdy ten składnik złożony objęty nazwą handlową na podstawie części A załącznika I do dyrektywy 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi został oznaczony w wykazie składników przy użyciu tej nazwy handlowej w wersji językowej danego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie – Polska) – Postępowanie zainicjowane przez Ministra Sprawiedliwości

(Sprawa C-55/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dopuszczalność – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu krajowego” – Adwokacki sąd dyscyplinarny – Dochodzenie dyscyplinarne prowadzone wobec adwokata – Postanowienie rzecznika dyscyplinarnego ustalające brak przewinienia dyscyplinarnego i umarzające postępowanie – Odwołanie Ministra Sprawiedliwości do adwokackiego sądu dyscyplinarnego – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi na rynku wewnętrznym – Artykuł 4 pkt 6 i art. 10 ust. 6 – System zezwoleń – Wycofanie zezwolenia – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Brak możliwości zastosowania]

(2022/C 109/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Minister Sprawiedliwości

przy udziale: Prokuratora Krajowego – Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego, Rzecznika Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w Warszawie

Sentencja

Artykuł 10 ust. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że nie skutkuje on zastosowaniem art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej do postępowania odwoławczego zainicjowanego przed adwokackim sądem dyscyplinarnym przez organ władzy publicznej, który wnosi o uchylenie postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia prowadzonego w sprawie dotyczącej adwokata wobec stwierdzenia, że czyn nie zawierał znamion przewinienia dyscyplinarnego, a w razie uchylenia tego postanowienia – o przekazanie sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

(¹) Dz.U. C 191 z 08.06.2020.